

EGZYSTENCYJA (2) *sb f*

A sg egzyst(e)ncyją (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

fil. Byt, istnienie [*existentia* – bytność *BartBydg*; bytność rzeczy wszelakiej na świecie; zachowanie każdej rzeczy przy istocie, którą wzięła przez stworzenie albo rodzenie – *exsistentia Cn*] (2) : ALe Istność iuż iákoby dwie rzeczj zda fie w łobie zámýkáć/ y Náturę onę wieczną y oneyże Nátury iednę exiřtencią/ łtan álbo iřtność łpolną. *SarnUzn B5v*.

Szereg: »egzystencyja albo istność« (1): Bo nie to iest iednoistotny iáko oni dzierzą/ gdy ich dwa łą łobie podobni/ álbo iednácy/ ále gdy trzy perfony łchodzą fie w iednę exiřtencią álbo Iřtność. *SarnUzn H4*.

Synonimy: bytność, istność.

AK